1 1

1.1

Če zapišemo gostote v eksponentni obliki, dobimo

$$f(x;a,b) = \frac{b^a}{\Gamma(a)} e^{-\langle (a+1,b), (\ln(x), 1/x) \rangle} \cdot \mathbb{1}_{(0,\infty)}(x),$$

torej dobimo po Neuman-Fischerjevem faktorizacijskem izreku, da je

$$T(x) = (\ln(x), 1/x)$$

zadostna statistika za ta model.

1.2

Ker smo v parametričnem modelu z zvezno odvedljivimi gostotami, lahko iščemo stacionarne točke gostot z logaritmično enačbo verjetja. Računamo

$$\begin{split} l(a,b) &:= \ln(f(x;a,b)) = a \ln(b) - \ln(\Gamma(a)) - (a+1) \ln(x) - \frac{b}{x} \\ \frac{\partial l}{\partial a}(a,b) &= \ln(b) - \frac{\Gamma'(a)}{\Gamma(a)} - \ln(x) \\ \frac{\partial l}{\partial b}(a,b) &= \frac{a}{b} - \frac{1}{x}. \end{split}$$

Zapišemo lahko logaritemsko enačbo verjetja

$$\ln(b) - \frac{\Gamma'(a)}{\Gamma(a)} - \ln(x) = \frac{a}{b} - \frac{1}{x} = 0,$$

iz česar takoj dobimo b = ax, za drugo enačbo pa potem sledi, da rešujemo

$$\Psi(a) := \ln(a) - \frac{\Gamma'(a)}{\Gamma(a)} = 0.$$

Po posledici Bernsteinovega izreka o monotonih funkcijah velja, da je za x > 0

$$\Psi(x) - \frac{1}{2x} > 0,$$

torej naša funkcija nima ničel in zato cenilka po metodi največjega verjetja ne obstaja (digamma wiki).

1.3

Za $k \in \mathbb{N}$ velja

$$m_k := P_{(a,b)}[\mathrm{id}^k] = \int_0^\infty \frac{b^a}{\Gamma(a)} x^{-a-1} e^{-b/x} x^k dx = \frac{b^a}{\Gamma(a)} \frac{\Gamma(a-k)}{b^{a-k}} \int_0^\infty \frac{b^{a-k}}{\Gamma(a-k)} x^{-(a-k)-1} e^{-b/x} dx = b^k \frac{\Gamma(a-k)}{\Gamma(a)}.$$

Označimo

$$\hat{b}(x_1, x_2, x_3) := \left(\frac{x_1}{x_2} - \frac{x_2}{x_3}\right)^{-1}$$
$$\hat{a}(x_1, x_2, x_3) := \frac{\hat{b}(x_1, x_2, x_3)}{x_1} + 1$$

in opazimo, da je $\hat{b}(m_1, m_2, m_3) = b$ in $\hat{a}(m_1, m_2, m_3) = a$, torej dobimo zaporedje cenilk po metodi momentov $(\hat{a}, \hat{b}) \circ (\hat{m}_1^n, \hat{m}_2^n, \hat{m}_3^n)$,

kjer je

$$\hat{m_k^n}(x) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i^k.$$

Ker je $g = (\hat{a}, \hat{b})$ zvezna na \mathbb{R}^3_+ , je ta cenilka dosledna. Sicer pa g ni trivialna preslikava in zato ne moremo enostavno analizirati porazdelitve, niti nujno izračunati povprečne vrednosti.

1.4

Naj bodo torej $X_i \sim P_{\vartheta}$ NEP. Definirajmo NEP vektorje $Y_i := (X_i, X_i^2, X_i^3)$ in označimo

$$M_n := (\hat{m_1^n}, \hat{m_2^n}, \hat{m_3^n}) \quad \text{in} \quad \hat{\vartheta}_n := g \circ M_n.$$

Po centralnem limitnem izreku velja

$$\sqrt{n}\cdot (M_n(X_1,\ldots,X_n)-\mu)=\sqrt{n}\cdot \left(\frac{1}{n}\sum_{i=1}^n Y_i-\mu\right)\xrightarrow[n\to\infty]{D}N(0,\Sigma),$$

kjer je μ pričakovana vrednost, Σ pa variančno-kovariančna matrika vektorjev Y_i . Potem nam metoda delta skupaj s Cramer-Woldovim pravilom zagotovi

$$\sqrt{n} \cdot (\hat{\vartheta}_n(X_1, \dots, X_n) - \vartheta) = \sqrt{n} \cdot (g(M_n(X_1, \dots, X_n)) - g(\mu)) \xrightarrow[n \to \infty]{D} N(0, \mathscr{J}_g(\mu) \Sigma \mathscr{J}_g(\mu)^T),$$

saj je očitno $\mu = [m_1, m_2, m_3]^T$.

1.5

Enostavno izračunamo

$$\Sigma = \begin{bmatrix} m_2 - m_1^2 & m_3 - m_1 m_2 & m_4 - m_1 m_3 \\ m_3 - m_1 m_2 & m_4 - m_2^2 & m_5 - m_2 m_3 \\ m_4 - m_1 m_3 & m_5 - m_2 m_3 & m_6 - m_3^2 \end{bmatrix}$$

in označimo

$$A := \mathscr{J}_g(\mu) \Sigma \mathscr{J}_g(\mu)^T.$$

Definirajmo sedaj zaporedje cenilk \hat{A}_n tako, da zamenjamo v A elemente m_i z \hat{m}_i^n . Potem uporabimo Sluckyjev izrek in zveznost korena ter inverza spd matrike, da dobimo

$$\pi_n(X_1,\ldots,X_n,\vartheta) := \sqrt{n} \cdot \hat{A}_n^{-1/2} \left(\hat{\vartheta}_n(X_1,\ldots,X_n) - \vartheta \right) \xrightarrow[n \to \infty]{D} N(0,I).$$

Naj bo $B \subset \mathbb{R}^2$ neka množica, ki zadošča

$$P(\pi_n(X_1,\ldots,X_n,\vartheta)\in B)\approx N(0,I)(B)=1-\alpha,$$

Sledi

$$P(\pi_n(X_1,...,X_n,\vartheta) \in B) = P(\hat{\vartheta}_n(X_1,...,X_n) - \vartheta \in \hat{A}_n^{1/2}(B)/\sqrt{n}) = P(\vartheta \in \hat{\vartheta}_n(X_1,...,X_n) - \hat{A}_n^{1/2}(B)/\sqrt{n}),$$

torej je območje zaupanja za ϑ enako

$$\hat{\vartheta}_n(X_1,\ldots,X_n) - \hat{A}_n^{1/2}(B)/\sqrt{n}$$
.

Vprašanje izbire množice B lahko rešimo s predpostavko, da je to zaprta krogla s središčem v 0 v neki normirani metriki, s čimer se verjetno da dokazati enoličnost njenega radija.

2 2

Naj bodo $X_i \sim P_\mu = N(\mu, \sigma_0)$ NEP za i = 1, ..., n in fiksna $\sigma_0 \in \mathbb{R}^+, n \in \mathbb{N}$. Po Rao-Blackwellevem izreku lahko najdemo NCEND kot pogojno upanje nepristranske cenilke $\mathbb{1}_{\{X_1 \leq 5\}}$ pogojno na kompletno in zadostno statistiko

$$\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} X_i.$$

Označimo $Y = \bar{X} - \mu$ in definirajmo

$$\tilde{X} = X_1 - \zeta Y$$
, kjer je $\zeta = P[X_1 Y]/\sigma(Y)^2$.

Zanjo velja

$$P[\tilde{X}Y] = P[X_1Y] - \zeta P[Y^2] = 0,$$

torej sta \tilde{X} in Y nekorelirani, ker pa sta normalni, sta tudi neodvisni. Sedaj lahko zapišemo

$$P[\mathbb{1}_{\{X_1 \le 5\}} \mid \bar{X} = t] = P(X_1 \le 5 \mid \bar{X} = t) = P(\tilde{X} + \zeta Y \le 5 \mid Y + \mu = t) = P(\tilde{X} + \zeta (t - \mu) \le 5)$$
$$= P(X_1 - \zeta(\bar{X} - \mu) + \zeta(t - \mu) \le 5) = P(X_1 - \zeta \bar{X} \le 5 + \zeta t).$$

Konkretno:

$$P[X_1Y] = P[(\sigma Z_1 + \mu)Y] = P[\sigma Z_1Y] = P[\sigma Z_1 \sum_{i=1}^{n} \frac{\sigma}{n} Z_i] = \frac{\sigma^2}{n} P[Z_1^2] = \frac{\sigma^2}{n},$$

torej skupaj z dejstvom $\sigma(Y) = \sigma/\sqrt{n}$ dobimo $\zeta = 1$ in NCEND

$$U(\bar{x}) = P(\sigma(1+1/\sqrt{n})Z \leqslant 5+\bar{x}) = \Phi\left(\frac{5+\bar{x}}{\sigma(1+1/\sqrt{n})}\right)$$

3 3

3.1

Fiksirajmo $n \in \mathbb{N}$ in označimo $P_{\vartheta} = \left(\int_{-1}^{1} f(k;\vartheta) dc(k)\right)^{\times n}$. Ker je

$$f(k;\vartheta) = -\frac{\vartheta^k}{k\ln(1-\vartheta)} = -\frac{e^{k\ln(\vartheta)}}{k\ln(1-\vartheta)} \implies f(k_1,\ldots,k_n;\vartheta) = (-\ln(1-\vartheta))^{-n} \prod_{i=1}^n k_i^{-1} e^{\ln(\vartheta)\sum_{i=1}^n k_i}$$

in $\ln((0,1)) = (-\infty,0) \in \mathscr{T}_{EVK} \setminus \{\emptyset\}$, je to eksponentni model s polnim rangom, torej dobimo kompletno zadostno statistiko

$$T(k_1,\ldots,k_n)=\sum_{i=1}^n k_i.$$

3.2

Ker imamo eksponenten model s funkcijo $Q = \ln$, ki je strogo naraščajoča na (0,1), lahko uporabimo Neuman-Pearsonovo lemo za konstrukcijo enakomerno najmočnejših randomiziranih preizkusov. Ker ima model druge momente si lahko pomagamo tudi z normalnimi aproksimacijami (ali asimptotično normalnostjo).

3.3

Poskušajmo postopati z Neuman-Pearsonovo lemo. Označimo torej $\vartheta_0=0.7$ in $\alpha=0.05$. Potem imamo enakomerno najmočnejši randomiziran preizkus za $\vartheta \leqslant \vartheta_0$ proti alternativi $\vartheta \geqslant \vartheta_0$ v obliki

$$\phi(k_1, ..., k_n) = \begin{cases} 1 \mid T(k_1, ..., k_n) > C \\ \gamma \mid T(k_1, ..., k_n) = C \\ 0 \mid T(k_1, ..., k_n) < C \end{cases}$$

kjer določimo $C \in \mathbb{N}$ in $\gamma \in [0,1)$ enolično s pogojem

$$\beta(\vartheta_0) = P_{\vartheta_0}[\Phi] = P_{\vartheta_0}(T > C) + \gamma P_{\vartheta_0}(T = C) = \alpha.$$

Idealno bi bilo imeti porazdelitev T_n , a ta vključuje izračun vsot, ki v splošnem nimajo zaključene oblike $(\sum_{k=1}^d \vartheta^k/k)$. Če bi imeli dovolj majhen vzorec, to tudi ne bi bil problem, saj bi izračunali posamezne vrednosti gostote T z brute-force varianto. Ker pa je vzorec velikosti n = 50 relativno velik, tega ne moremo izvesti. Lahko pa zato T aproksimiramo z normalno porazdelitvijo (po CLI). Računamo

$$\mu_{\vartheta} := P_{\vartheta}[\mathrm{id}] = -\frac{1}{\ln(1-\vartheta)} \sum_{k \in \mathbb{N}} \vartheta^k = -\frac{\vartheta}{(1-\vartheta)} \frac{1}{\ln(1-\vartheta)}$$
$$\sigma_{\vartheta}^2 := V_{\vartheta}[\mathrm{id}] = P_{\vartheta}[\mathrm{id}^2] - P_{\vartheta}[\mathrm{id}]^2 = -\frac{1}{\ln(1-\vartheta)} \sum_{k \in \mathbb{N}} k \vartheta^k - \mu_{\vartheta}^2 = -\frac{1}{\ln(1-\vartheta)} \frac{\vartheta}{(1-\vartheta)^2} - \mu_{\vartheta}^2.$$

Označimo NEP model

$$\tilde{P}_{\vartheta} := N(\mu_{\vartheta}, \sigma_{\vartheta}^2)^{\times n}.$$

Sedaj lahko ocenimo gostoto statistike T kot

$$P_{\vartheta}(T=k) \approx \tilde{P}_{\vartheta}(T \leqslant k) - \tilde{P}_{\vartheta}(T \leqslant k-1).$$

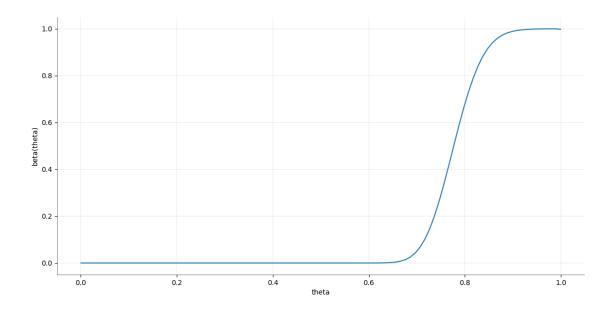
Aproksimirajmo:

$$\begin{split} &\alpha = 1 - P_{\vartheta_0}(T \leqslant C) + \gamma P_{\vartheta_0}(T = C) \\ &\approx 1 - \tilde{P}_{\vartheta_0}(T \leqslant C) + \gamma \tilde{P}_{\vartheta_0}(T \in [C - 1, C]) \\ &= 1 - \Phi\left(\frac{C/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right) + \gamma \left(\Phi\left(\frac{C/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right) - \Phi\left(\frac{(C - 1)/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right)\right). \end{split}$$

Vzamemo prvi $C \in \mathbb{N}$, za katerega je

$$\gamma = \frac{\alpha + \Phi\left(\frac{C/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right) - 1}{\Phi\left(\frac{C/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right) - \Phi\left(\frac{(C-1)/n - \mu_{\vartheta_0}}{\sigma_{\vartheta_0}/\sqrt{n}}\right)} \in [0, 1).$$

Dobimo C = 117 in $\gamma \approx 0.9705$.

Slika 1: Funkcija moči dobljenega testa, kje so vrednosti aproksimirane z normalno porazdelitvijo.

4

4.1

Spet fiksirajmo $n \in \mathbb{N}$ in označimo $P_{p_0} = \mathrm{Ber}(p_0)^{\times n}$ ter $T(x_1, \dots, x_n) = \sum_{i=1}^n x_i$. Neuman-Pearsonov test za hipotezo $p = p_0$ proti alternativi ima obliko

$$\phi(x) = \begin{cases} 1 & | T(x) \in (C_1(p_0), C_2(p_0)) \\ \gamma_j(p_0) & | T(x) = C_j(p_0) \\ 0 & | T(x) \notin [C_1(p_0), C_2(p_0)] \end{cases},$$

kjer so vrednosti $C_j(p_0)$, $\gamma_j(p_0)$ določene z zahtevo

$$P_{p_0}[\phi_{p_0}] = \alpha$$
 in $\frac{d}{dp_0}P_{p_0}[\phi_{p_0}] = 0$.

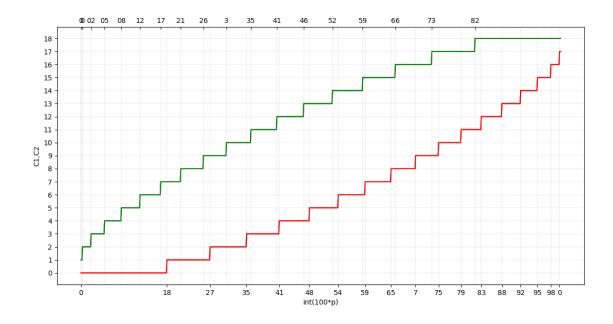
Izračunamo

$$\begin{split} P_{p_0}[\phi_{p_0}] &= P_{p_0}(T < C_1(p_0)) + P_{p_0}(T > C_2(p_0)) + \gamma_1(p_0)P_{p_0}(T = C_1(p_0)) + \gamma_2(p_0)P_{p_0}(T = C_2(p_0)) \\ &= 1 - \sum_{i=C_1(p_0)}^{C_2(p_0)} \binom{n}{i} p_0^i (1 - p_0)^{n-i} + \sum_{i \in \{1,2\}} \gamma_i(p_0) \binom{n}{C_i(p_0)} p_0^{C_i(p_0)} (1 - p_0)^{n-C_i(p_0)} \end{split}$$

in

$$\begin{split} \frac{d}{dp_0} P_{p_0} [\phi_{p_0}] &= -\sum_{i=C_1(p_0)}^{C_2(p_0)} \binom{n}{i} \left(i p_0^{i-1} (1-p_0)^{n-i} - (n-i) p_0^i (1-p_0)^{n-i-1} \right) + \\ &+ \sum_{i \in \{1,2\}} \gamma_i(p_0) \binom{n}{C_i(p_0)} \left(C_i(p_0) p_0^{C_i(p_0-1)} (1-p_0)^{n-C_i(p_0)} - (n-C_i(p_0)) p_0^{C_i(p_0-1)} (1-p_0)^{n-C_i(p_0)-1} \right). \end{split}$$

Testiramo vse $0 \le C_1(p_0) < n$ in $C_1(p_0) < C_2(p_0) \le n$ in na vsaki iteraciji rešimo sistem dveh linearnih enačb za $\gamma_i(p_0)$. Vrnemo prve vrednosti, pri katerih velja $0 \le \gamma_i(p_0) < 1$ za i = 1, 2.

Slika 2: $C_1(p)$ in $C_2(p)$ na diskretizaciji (0,1) na 1000 točkah za n=18.

Za interval zaupanja definiramo

$$I(T(x)) := \{ p \in (0,1) \mid \phi_p(x) < 1 \} = \{ p \in (0,1) \mid T(x) \in [C_1(p), C_2(p)] \}.$$

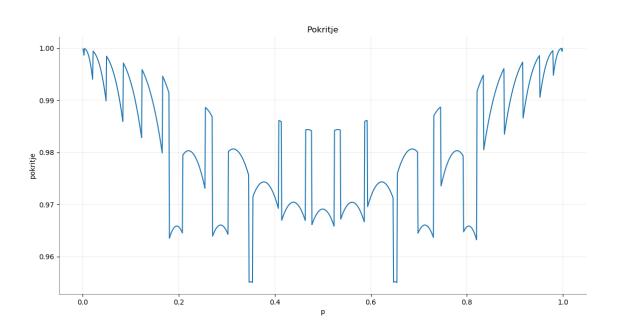
Za vsak k = 0, 1, ..., n bomo vzeli vse p na neki diskretizaciji (0, 1), ki so v I(k). Spodnja tabela prikazuje aproksimacijo $I \circ T$ pri delitvi intervala (0, 1) na 1000 delov, z zaokrožitvijo krajišč intervala na 3 decimalna mesta.

k	I(k)
0	(0, 0.18]
1	(0, 0.27]
2	[0.004, 0.346]
3	[0.022, 0.414]
4	[0.05, 0.477]
5	[0.085, 0.536]
6	[0.124, 0.592]
7	[0.167, 0.646]
8	[0.209, 0.697]
9	[0.256, 0.745]
10	[0.304, 0.792]
11	[0.355, 0.834]
12	[0.409, 0.877]
13	[0.465, 0.916]
14	[0.524, 0.951]
15	[0.587, 0.979]
16	[0.655, 0.997]
17	[0.731, 1)
18	[0.821, 1)

4.2

Zaokroženo na 4 decimalna mesta dobimo $\gamma_1(0.72)\approx 0.1787$ in $\gamma_2(0.72)\approx 0.6852.$

4.3

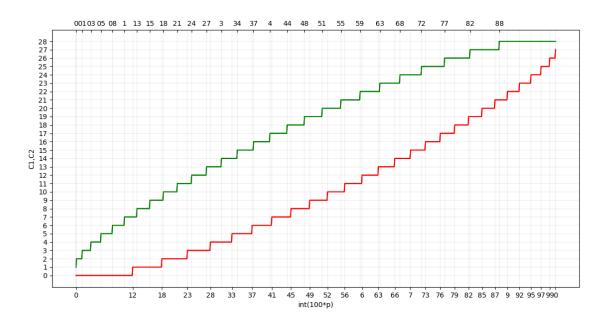

Ocena minimuma vrednosti na zgornjem grafu je 0.95502, kar je naša ocena za koeficient zaupanja.

4.4

Program nam vrne

$$C_1 = 15$$
 $C_2 = 24$ $\gamma_1 \approx 0.6922$ $\gamma_2 \approx 0.0029$

Slika 3: $C_1(p)$ in $C_2(p)$ na diskretizaciji (0,1) na 1000 točkah za n=28

5

Označimo torej $p=(p_0,\ldots,p_3)$ in

$$P_p = \left(\begin{array}{cccc} \xi_0 & \xi_1 & \xi_2 & \xi_3 \\ p_0 & p_1 & p_2 & p_3 \end{array} \right)^{\times n}.$$

Vemo, da velja

$$T_i(x_1, \dots, x_n) = \sum_{i=1}^n \mathbb{1}_{\{\xi_i\}}(x_j) \implies P_p \circ (T_0, T_1, T_2, T_3)^{-1} = \text{Multi}(p, n).$$

5.1

Računamo moč preizkusa hipoteze $p = \pi = (\pi_0, \pi_1, \pi_2, \pi_3) = (3/32, 7/32, 9/32, 11/32).$

5.1.1

Test je oblike

$$\phi_n^1(x) = \begin{cases} 1 \mid -2\ln(\lambda_n(Tx)) > \chi_{3;\alpha}^2 \\ 0 \mid -2\ln(\lambda_b(Tx)) \leqslant \chi_{3;\alpha}^2 \end{cases}, \text{ kjer je } \lambda_n(t) = \prod_{j=0}^3 \left(\frac{n\pi_j}{t_j}\right)^{t_j}.$$

Dobimo

$$\beta_n^1 = P_{\pi}[\phi_n^1] = P_{\pi}\left(-2\ln(\lambda_n \circ T) > \chi_{3;\alpha}^2\right) = \text{Multi}(\pi, n) \left(\left\{t \mid \sum_{i=0}^3 t_i = n \land -2\ln(\lambda_n(t)) > \chi_{3;\alpha}^2\right\}\right).$$

To množico računalniško ni zelo zahtevno parametrizirati. Ko to naredimo, dobimo

n	eta_n^1
35	0.000019330779246711946
65	0.00016696632438189583
95	0.0011870347621621064
125	0.007041048805908646

5.1.2

Test je oblike

$$\phi_n^2(x) = \begin{cases} 1 \mid \tau_n(Tx) > \chi_{3;\alpha}^2 \\ 0 \mid \tau_n(Tx) \le \chi_{3;\alpha}^2 \end{cases}, \text{ kjer je } \tau_n(t) = \sum_{j=0}^3 \frac{(t_j - n\pi_j)^2}{n\pi_j}.$$

Spet izrazimo

$$\beta_n^2 = P_{\pi}[\phi_n^2] = P_{\pi} \left(\tau_n \circ T > \chi_{3;\alpha}^2 \right) = \text{Multi}(\pi, n) \left(\left\{ t \mid \sum_{i=0}^3 t_i = n \land \tau_n(t) > \chi_{3;\alpha}^2 \right\} \right)$$

in dobimo

n	β_n^2
35	0.06836781744193415
65	0.09193396478820819
95	0.11436093029694488
125	0.13857104432656328

5.2

5.2.1

Naj bo

$$H = \{ (p_0, p_1, p_2, p_3) \mid p_0 + p_1 + p_2 + p_3 \land p_1 + 2p_2 = 2/3 \}.$$

Za dani x iščemo

$$\sup_{p \in H} P_p(\{x\}) = \sup_{p \in H} \prod_{i=0}^{3} p_i^{T_i(x)},$$

torej maksimiziramo funkcijo

$$l(p) = t_0 \ln(p_0) + t_1 \ln(p_1) + t_2 \ln(p_2) + t_3 \ln(p_3) = t_0 \ln(1/3 + p_2 - p_3) + t_1 \ln(2/3 - 2p_2) + t_2 \ln(p_2) + t_3 \ln(p_3).$$

Po enačenju parcialnih odvodov z 0 dobimo ekstrem

$$\hat{p}_2(t) = \frac{(t_0 - t_1 + t_3) + \sqrt{(t_0 - t_1 + t_3)^2 + 4nt_2}}{6n} \quad \text{in} \quad \hat{p}_3(t) = \frac{t_3(p_2 + 1/3)}{t_0 + t_2}.$$

Podajmo test

$$\phi_n^3(x) = \begin{cases} 1 \mid \zeta_n(Tx) > \chi_{3;\alpha}^2 \\ 0 \mid \zeta_n(Tx) \leqslant \chi_{3;\alpha}^2 \end{cases}, \text{ kjer je } \zeta_n(t) = \prod_{i=0}^3 \left(\frac{n\hat{p}_i(t)}{t_i}\right)^{t_i}.$$

Asimptotični izrek za hipotezo H velja, saj je $p\mapsto p_1+2p_2-2/3$ gladka submerzija, drugi pogoji pa so zadoščeni od prej.

5.2.2

Izbrali smo $\pi = (1,0,1,1)/3$ in dobili 34 primerov, ko test zavrne hipotezo.